

INFORMAČNÉ OKIENKO

SPRAVODAJ

november 2010

Bohoslužby			
3.11.	Str	18:00	Biblická hodina – T. Hanes – (1. list Tesaloničanom)
7.11.	ne	9:00	Praženicová, Praženica
		18:00	Dómóttór
10.11.	str	18:00	Biblická hodina – Baláž - (Príslovčia)
14.11.	ne	9:00	Csanda, Baláž – VP
		18:00	Pribula
17.11.	str	18:00	Biblická hodina – T. Hanes – (1. list Tesaloničanom)
21.11.	ne	9:00	L. Miklošová-Uhrinová, Hanes
		18:00	M. Kráľ
24.11.	str	18:00	Biblická hodina – Baláž - (Príslovčia)
28.11.	ne	9:00	Praženicová, Pribula

Kazateľ služobne		
2.11.	10:00	Redakčná rada Rozsievča
6.11.	10:00	Konferencia delegátov zborov BJB, Račkova dolina
6.11.-7.11.	14:00	Vzdelávacia konferencia zborov BJB, Račkova dolina
18.11.	9:30	Kurz kazateľov západnej oblasti BEE
30.11.	10:00	Redakčná rada Rozsievča

Kazateľ zboru: Mgr. Stanislav Baláž	
Kancelária Nákovná 34, 821 06 Bratislava 214 mobil: 0907 536 635 e-mail: biskupice@baptist.sk	Domov Belinského 24, 851 01 Bratislava tel: 02 3902 0328 – mobil: 0907 536 635 e-mail: stabado@yahoo.com

Informačný mesačník Bratskej jednoty baptistov
Cirkevný zbor Bratislava 2 – Podunajské Biskupice

Nepredajné

Verš pre zbor na rok 2010

Nauč ma plniť tvoju vôľu, veď ty si môj Boh. Kiež ma tvoj dobrý duch vedie po rovnej zemi.

Žalm 143, 10

Zlaté teľa (2M 32)

Príbeh o zlatom teľati (uvažovali sme o ňom na zhromaždeniach zboru Viera 29.8. a 5.9.), ktoré zhotovil Áron, nie je o typickom modlárstve, alebo o odpadnutí od Hospodina, či zapretí viery v Neho. Dokonca to zrejme ani nie je prevzatie cudzieho náboženstva. Tento príbeh hovorí o zmene Božieho obrazu.

Práve toto je desivou realitou cirkvi dnes – minimálne v tzv. „západnom svete“. Je to fenomén prispôsobovania si Boha na svoj vlastný obraz. Preto je pre nás príbeh o zlatom teľati unikátny práve v odhalení jedného z našich najväčších ohrození a tendencií.

Pre tento rok je pre náš zbor kľúčové posolstvo druhého listu Timoteovi, a to posolstvo je: **úplne sa zamerať na veci, ktoré sme po celý svoj život doteraz od Boha prijali. Úplne to uchopiť. Úplne sa odvrátiť od čohokoľvek iného. „Lebo príde čas, keď (ľudia) neznesú zdravé učenie, ale pretože chcú počúvať len to, čo sa im páči, budú si podľa svojich žiadostí zháňať učiteľov, odvrátia sluch od pravdy a obrátia sa k bájkam“.** (2Tim 4, 3-4)

Toto je doslova desivý text a dúfam, že nás zobúdzia z akéhokoľvek falošného pokoja a idealistických predstáv o cirkvi – o sebe. Je to Pavlovo prorocké predpovedanie o cirkvi v posledných dňoch (a vonkoncom v NZ nie ojedinelé). Je to predpoveď o všeobecnom – celoplošnom odpadnutí, ktoré sa doslova stane akoby normou a ničím normálnym na istý čas:

- kresťania doslova neznesú pravé učenie – bude im neprirodzené, neprijateľné,

- budú si zháňať učiteľov – teda vo všeobecnosti bude štandardom, že s Bohom budú chcieť mať sprostredkovaný kontakt,
- bude to obdobie lídrov, formotvorných učiteľov a osobností – teda vplyv ľudského vodcovstva a politiky,
- vnútornou silou, motiváciou, reklamou, vplyvom však bude žiadosť – žiadosti ľudia samotných (vonkoncom nie Boh),
- doslova sa ľudia odvrátia od samotného Krista – ako osoby – On je pravda. Prijmú skôr koncept teologickej, teoretickej, formálnej, inštitucionálnej pravdy. Aj preto bude veľa právd – veľa prúdov – veľa rozdelenia a veľa zmätku,
- naopak obrátia sa k bájkam: niečomu pravde podobnému – fiktívnemu – falošnému.

O tomto všeobecnom jave v cirkvi – zvlášť v posledných dňoch – hovoril aj Pán Ježiš: „**Pretože nepravosť vyvrcholí, ochladne láska mnohých**“ (Mt 24, 12)

Zvlášť tento príbeh je rovnako ako Pavlove slová desivý a otriasajúci: „**Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane! vojde do nebeského kráľovstva, ale ten, kto činí vôľu môjho Otca, ktorý je v nebesiach. Mnohí mi povedia tamtoho dňa: Pane, Pane, či sme neprorokovali v tvojom mene a v tvojom mene démonov vyhánali a v tvojom mene mnoho divov nečinili? A vtedy im vyznáme: Nikdy som vás neznal. Odídte odo mňa, páchatelia nepravosti!**“ (Mt 7, 21-23)

Pánove slová sú: „nepoznám vás“ – a v origináli je použité sloveso o osobnom dôvernóm vzťahu – týmto slovesom bol napr. označený vzťah medzi mužom a ženou.

Fenoménom dneška je, že opúšťame Pánovu prítomnosť – Jeho samotného – osobné spoločenstvo s Ním. Odchádzame pred Jeho tváre (podobne ako Jonáš – Jon 1,3). Odvraciamy svoj sluch – svoje uši od Neho. Nemáme na Neho osobné čas. Nahrádzame Ho aktivitami a službou, či akciami a programami... Vieme všetko o Ňom, hovoríme o Ňom, svedčíme o Ňom, spievame o Ňom.

On však stojí pri dverách a klope a čaká kedy niekto začuje Jeho hlas (Zjav 3, 20) – Jeho osobne, kedy niekto bude naozaj stáť o Neho a bojovať o Jeho prítomnosť a vedenie vo svojom živote.

A práve toto – verím – je jedna z najväčších výziev dneška pre mňa - pre nás – Laodicejčanov – cirkev posledných dní – Európanov.

Naozaj sú len dve cesty, ako to ukazuje aj príbeh o zlatom teľati:

1. buď vyjdeme na Boží vrch – do niečoho osobného a reálneho s Ním – kde budeme Ním premenení na Jeho obraz,
2. alebo zostaneme na úpäti Božieho vrchu, reálne spoločenstvo a uctievanie Boha nahradíme naším ľudským výtvorom a zmeníme tak Pánov obraz podľa vlastných predstáv.

Čo vieme o svojom mene

Mnoho ľudí má meno alebo priezvisko, ktorého pôvod je v Knihe kníh. Otčenáš, Abrahám, Jonáš, Lukáš atď. Nejednen nositeľ biblického mena sa zaujíma o okolnosti vzniku pomenovania, ale aký odkaz je v nich zakódovaný, tomu sa dostáva menej pozornosti. Pozastavme sa pri priezvisku Otčenáš.

Táto hovorová podoba vznikla zo slov Otče náš zo začiatku Pánovej modlitby a je určená každému, kto túži po osobnom rozhovore s Pánom Bohom. Keď pristupujeme k tejto modlitbe s vierou v srdci, porozumieme slovám Pána Ježiša, ktoré ako prvé vyslovil po svojom vzkriesení, že sme Božie deti a Pán Boh je náš Otec. „...povedz mojím bratom, že odchádzam k svojmu a vášmu Otcovi, k svojmu a vášmu Bohu. (J 20, 17) Tento vzácny výrok o vzťahu človeka k Pánovi neba i zeme ľudské srdce nechce prijať. Rozdielnosť viery sa prejavuje veľmi jasne. Tí, čo veria v pravdivosť Božích zaslúbení, majú z toho radosť a potešenie. Srdce neveriacich neprijíma slová pravdy a ich modlitba je v zajatí pokušenia, neprežívajú radosť z toho, že v nebesiach máme milujúceho Otca. Ten, kto sa považuje za Božie dieťa len preto, že sa zúčastňuje na pobožnostiach náboženského spoločenstva, oslovuje povrchno Stvoriteľa svojím otcom, lebo neveril v Neho a v jeho srdci vládnu pochybnosti.

Pri skúmaní Božích úmyslov si ľudia vytvárajú predstavu, ale ich hĺbka a výška prekonáva ich chápanie. Boh, Tvorca a Spasiteľ neposudzuje ľudí podľa ich postavenia, všetci sú pred Ním rovní. On je Otcom všetkých, ktorí veria v pravdivosť jeho zaslúbení.

Úvodné slová z Pánovej modlitby priviedli nás aj k významnému výroku Pána Ježiša. „*Ubezpečujem vás. O čokoľvek by ste prosili Otca v mojom mene, dá vám.*“ (J 16, 23) Čiže modlitba viery je modlitba v mene Pána Ježiša Krista.

Prostredníctvom uvažovania nad priezviskom biblického pôvodu dostali sme sa aj k modlitebnému životu kresťana a jeho vzťahu k svojmu Vykupiteľovi. Pripomenuli sme si povzbudzujúce slová apoštola: „...*prijali sme ducha synovstva a voláme ABBA, OTČE! A ten istý Duch spolu s našim duchom osvedčuje, že sme detky Božie.*“ (R 8, 15-16)

SENIOR KLUB

Novembrový Senior klub bude dňa 25.11.2010 (posledný štvrtok) na Súľovskej ul. od 10:00 do 14:00 hod.

Téma bude vianočná.

Spolok sv. Vojtecha 140 ročný

Štrnásteho septembra uplynulo 140 rokov od zakladajúceho valného zhromaždenia Spolku sv. Vojtecha (SSV). Prostredníctvom vydateľskej činnosti naplňal zámer svojho osnovateľa Andreja Radlinského, šíriť náboženskú a mravnú vzdelanosť. V čase vzniku SSV nebol rozhlas, televízia, informácie sa šíрили iba tlačeným slovom. Keďže aj negramotnosť bola značná, jedna z prvých úloh vydateľstva boli učebnice pre slovenské ľudové školy, abecedáre, počtovnice a čítanky. Potom nasledovalo Sväté Písmo a náboženské knihy. Od roku 1870 vydal 3313 knižných titulov. Medzi najvýznamnejšie počiny SSV patrí vydávanie Svätého Písma. Doteraz vyšlo 90 ráz.

Svätovojtešský spolok má aj početnú členskú základňu. V súčasnosti je na Slovensku 110 tisíc členov.

Mottom SSV je „Fidel et scientiae“ (viere a vede), ktoré sprevádza knižné vydania a vyjadruje vzťah viery a vedy ako východisko vzdelanosti kresťana.

Ježiš Kristus je večný Boh

Po dlhšom čase som znova listoval v knihe Rozhovory s T. G. Masarykom. Je v nej majstrovsky zachytený život významného štátnika, jeho názory na životné otázky, vzťah k historickému odkazu, ale aj k Božiemu posolstvu. V kapitole o viere som sa pozastavil pri Masarykovom osobnom vyznaní: „Pre mňa je Ježiš vzorom a učiteľom nábožnosti, ale ja hovorím Ježiš a nie Kristus.“ Pre teológov je zaiste tento výrok námetom na skúmanie filozoficko-náboženských statí z Masarykovho pera, ale veľavravný je aj pre dnešok. Poukazuje na rozšírené úsilie predstaviť Ježiša ako veľkého proroka, osobnosť vtedajšej doby. Kristus je pre nich neprijateľný, a tak rozličnými spôsobmi popierajú Jeho Božstvo. Siahnime po Biblii a nájdeme v nej nespochybniteľné svedectvá o tom, že „Ježiš Kristus je nad všetkými, Boh požehnaný na veky.“ (R 9, 5) Je to jeden z „najpozoruhodnejších“ textov o večnom božstve Pána Ježiša Krista. V Jánovom evanjeliu v prvej kapitole čítame: „Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a Boh bol to Slovo. A to Slovo sa stalo telom, prebývalo medzi nami.“ V liste Filipským (2, 6-7) sa o Kristovi hovorí „...mal Božiu podobu, vzdal sa hodnosti, vzal na seba podobu služobníka, zjavil sa ako človek.“ Na mnohých miestach je napísané, že všetko bolo stvorené skrze Syna.“ Lebo v ňom bolo stvorené všetko, čo je na nebesiach aj na zemi, viditeľné aj neviditeľné, všetko bolo stvorené skrze Neho a pre Neho.“ (Kol 1, 16) V liste Hebrejom v prvej kapitole je tento významný výrok: „Ním stvoril aj veky“. Aj tieto texty hovoria, že Ježiš Kristus, ktorý chodil po zemi, stvoril všetko a že tieto veci sa stali predtým, ako sa stal človekom.

K výroku, ktorý sme spomenuli ako najpozoruhodnejší: „Kristus, ktorý je nad všetkými, Boh požehnaný na veky,“ apoštol pripája AMEN, slovo, ktorým sa utvrdzuje, že to čo bolo povedané, je dôležitá a nepremenná pravda.

Verím, že žijeme v dobe, keď Pán klope na dvere našich srdiec a naliehavé trúbenie z Božieho vrchu už zaznieva. Povzbudzujem ťa, neodmietaj dnes toto pozvanie! Vystúp aj ty na Pánov vrch! Už nie je čas tancovať okolo zlatého teľaťa a zabávať sa. Je čas hľadať Pánovu tvár.

Michal Kevický

Novembrové zamyslenie

Každý kalendárny mesiac je niečím charakteristický, javom, ktorý sa z roka na rok opakuje. Ani november nie je výnimkou, patria k nemu sychravé dni a s nimi prichádzajú aj spomienky na tých, ktorí opustili toto slzavé údolie. Spomínanie vedie naše kroky do areálu ticha k rovu, v ktorom sú uložené telesné pozostatky zosnulého.

- o - o - o -

Už trinásť rokov uplynulo od poslednej rozlúčky s našou mamou. V tomto utekajúcom čase sa zrodil príslovečný výrok: „Čo by na to povedala mama“. Počuť ho pri rozličných príležitostiach, akoby nám chcel pripomenúť jej upokojujúci vplyv na rodinu. A v týchto dňoch sa už stal rodinným príslovím a mierou vzájomného spolunažívania. Jej život bol z kresťanského pohľadu bohatý na ovocie viery v Božie zaslúbenia. V praktickom živote sa to prejavovalo ako podanie pomocnej ruky tam, kde to bolo najpotrebnejšie. Vychovávať štyri deti vo veku dospievania nie je jednoduché., najmä v prostredí množiacich sa svetských lákadiel. Skromné životné podmienky sú vhodnou pôdou na osvojenie záujmov sveta. Východisko nachádza mama v trpezlivom a láskavom vkladaní do vedomia rodiny biblickú zásadu: „Všetko je dovolené, ale nie všetko je užitočné“. Zároveň „privádza“ deti do spoločenstva veriacich, ktoré im ukazuje cestu k osobnému stretnutiu s Pánom Ježišom Kristom.

Hovorí sa, že čas otvára priestor pre dobré skutky i neposlušnosť. V období hľadania svojho žitia deti „zvábil svet“ a spôsobil chorľavej matke veľkú jazvu na duši. Dni, ktoré potom prežívala, boli plné bôľu a nádeje na návrat poblúdených detí. Vkladala ich do vrúcnej, slzami kropenej modlitby. Pán, ktorému verne slúžila, vyslyšal jej prosby. Závďavok vložený v besiedke a sytený materinskou láskou zarodil. Zblúdilci zatúžili po obnovení svojho života v Božej milosti.

Každé rozpomínanie na životné medzníky vytvára pestrý obraz. Ten mamin nesie odkaz, aby sme sa na svoj život pozerali cez Božie posolstvo, cez život svojho Spasiteľa. Vďakou je predchnutá každá spomienka na našu mamu, že aj v zložitých rodinných podmienkach viedla svoje deti a vnúčatá k prameňu živej vody, k Tomu, „ktorý tak miloval svet, že dal svojho jediného Syna, aby nik, kto v Neho verí nezahynul, ale mal večný život“. (J 3, 16)

Syn A. Dubovskej

Zaznamenali sme

Na poličke pri vstupe do modlitebne sme našli časopis BRATSTVO. Naskytla sa nám príležitosť spoznať neznámy časopis a prečítať si správy zo židovskej diaspóry a z Izraela. Vydavateľom je občianske združenie CHEVRA, ktoré si stanovilo cieľ „širiť Božie slovo pre cirkev dnešných dní, Slovo zamerané na poznanie Božích zámerov pre cirkev a Izrael a vyučovanie o židovských koreňoch kresťanskej viery.“ Na cestu k čitateľovi vyprevádza časopis Slovo na úvod. Vybrali sme jedno z nich. Napísal ho Stanislav Gawel, zakladateľ organizácie CHEVRA na Slovensku. Narodil sa v Poľsku, v Osvienčime, známom koncentračným táborom, v ktorom zahynuli tisíce Židov. Ako obrátený kresťan sa presťahoval s rodinou do Žiliny, kde založil cirkevný zbor Apoštolskej cirkvi.

- o - o - o -

Slovo zo Slova pre vás.

Správny postoj k životu je veľmi dôležitý. Jedna zo závažných chýb mnohých ľudí je to, že zo svojich úst vypúšťajú vety typu: Prial by som si zomrieť. Možno o tom neviete, ale také pranie otvára dvere tme a rôznym negatívnym mocnostiam, ktoré chcú nad nami vládnuť. Také „jalové“ pranie môže do viesť k tragickému koncu.

Nezabúdajme, že „*zľodej prichádza, len aby kradol zbyjal a hubil. Ja som prišiel, aby mali život, a to v hojnej miere.*“ (J 10, 10) Nedajte sa zlým oklamať, Ježišova ponuka je tá pravá a skrze ňu prichádza život.

Záver úvodného slova patrí modlitbe:

Pane Ježišu. Teba oslavujem za to, že si zvíťazil nad hriechom a smrťou a svojou smrťou si porazil toho, ktorý má vládu smrti. Ty si zostúpil z neba ako chlieb života a môj život je skrytý v Tebe. Ďakujem za voľbu večného života a radosť zo spasenia, ktorú mám v Tebe.

Krstiť deti alebo nie?

V kresťanských spoločenstvách pretrvávajú rozdielne názory na krst detí a dospelých. Ako je známe, zaužívané sú tri spôsoby krstenia: pokropením, poliatím a ponorením. V evanjelickej cirkvi a.v. krstia malé deti pokropením a na konfirmácii slávnostne prijímajú pokrstenú mládež medzi dospelé údy cirkvi na základe osobného vyznania viery. Krst svätý je podľa evanjelikov „kúpeľom znovuzrodenia v Duchu svätom.“ L. Farkaš v stati „o cirkvi ako Kristovom tele“ hovorí: „Kto hlása, že krst detí je znovuzrodenie, urobil z kolísky kresťanstva jeho hrob.“

Krst svätý je pre niektoré kresťanské cirkvi sviatosť ustanovená Pánom Ježišom pred svojím vystúpením na nebesá (Mt 28, 19-20). V časopise Kresťanská revue bol v roku 1947 uverejnený článok, ktorý hovorí o tom, aké podoby malo hľadanie biblickej cesty ku kresťanskému krstu.

Vo švajčiarskom kantóne Neuchatel sa viacerí predstavitelia reformovanej cirkvi stavali zdržanlivo ku krsteniu detí. Tvrdili, že nemá základ v Písme. Keď diskusia nadobudla širší rozmer, otázka krstu detí sa dostala na pretras farárskeho spolku. Rokovanie dospelo k známemu náhľadu, že ani tí, čo sú za krst detí, nemôžu to dokázať Božím slovom a nedokážu zlúčiť so svojou bohosloveckou zodpovednosťou. A tak sa celá záležitosť dostala pred neuchatelskú synodu. Jeho väčšinu tvorili „nebohoslovci“ a tí sa vyjadrili proti akýmkoľvek novotám. Malá menšina však vyhlásila krst detí na neplatný a cirkev, ktorá ho uplatňuje, je cirkev odpadlická. Medzi krajnosťami bolo prijaté stanovisko nekritické ku krstu detí, ale zdôraznilo vyučovanie rodičov o tejto sviatosťi, vypracovanie lepšej liturgie o krste a vykonávanie ho pred celým zhromaždením zboru. Aj pražská synoda konštatovala, že v celom protestantskom svete je citeľná potreba o sviatosťiach myslieť po novom a postaviť ich na miesto, ktoré im patrí. V uznesení sa ďalej zdôrazňuje, že každý farár pôsobiaci v neuchatelskej cirkvi má krstiteľ deti ako doteraz. V záverečnej časti článku sa hovorí, že v niektorých zboroch reformovanej cirkvi silnie názor proti krstu detí, najmä u členov, menej u kazateľov. Názory sa zrodili pod vplyvom baptistov. Je to dôkaz, že dochádza k hlbšiemu uvažovaniu o sviatosťiach a čoskoro príde k zmene ľahostajného stanoviska, ktoré teraz cirkev zaujíma.

DyS

Úvaha o Božom prikázaní

V súčasnosti sa manželstvo dostáva do závozu. Počet rozvodov stúpa, prednosť dostáva spoločité priateľstvo s priateľkou. Volanie po manželskom zväzku rovnakých pohlaví nemožno inak nazvať ako zvrhlosť.

Pozrime sa na túto tému cez prizmu SIEDMEHO BOŽIEHO PRIKÁZANIA, nescudzoložíš! (2M 20, 14) Židia sa na toto prikázanie pozerali tak, ako na šieste a žiadostivosť v tom čase nebola považovaná za hriech, pokiaľ skutok nebol vykonaný. Pán Ježiš vymedzil tento pojem takto: „Každý, kto žiadostivo pozrie na inú ženu, už s ňou scudzoložil vo svojom srdci.“ (Mt 5, 28) V tejto definícii sa odráža aj pôvodné pomenovanie siedmeho prikázania „NEROZLOMÍŠ MANŽELSTVO“. Na viacerých miestach Písma sa hovorí, že do rozlomeného stavu sa manželstvo dostáva každou nečistou túžbou a žiadostivosťou. Ustanovenie manželstva je základom Božieho prikázania už v prvej kapitole Biblie, v histórii stvorenia: „Ako muža a ženu ich stvoril“. Čiže od počiatku stvorenia je manželstvo sväté Božie ustanovenie a v ňom je zahrnutá aj dôležitosť siedmeho Božieho prikázania. A tak ten, kto rozbije manželstvo, zhanobí najvzácnejší vzťah medzi dvomi ľudskými bytosťami. Prikázanie sa vzťahuje na celé ľudské pokolenie. Pán Boh stvoril ľudstvo ako muža a ženu, ustanovil manželstvo a postavil hranicu medzi tieto dve pohlavia. Je nezrušiteľná. Ktokoľvek by prekročil túto hranicu myšlienkami alebo skutkom, prestúpi siedme Božie prikázanie.